

ת"פ 5065/04/12 - מדינת ישראל נגד אמילי גבירול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5065-04-12 מדינת ישראל נ' גבירול
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד קרא נגד אמילי גבירול
הנאשמת	ע"י עו"ד ד"ר משגב

הכרעת דין

כללי

1. המדינה מייחסת לנאשמת עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, עבירה לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), קבלת דבר במרמה עבירה לפי סעיף 415 לחוק, הוצאת שיק ללא כיסוי עבירה לפי סעיף 432(א) לחוק.
2. לפי גרסת התביעה בשנת 2008 הנאשמת הכירה את ירון צור (להלן: "המתלונן") שעה ששימשה כמנהלת בית השקעות גבירול בע"מ. הנאשמת סיפרה למתלונן כי היא עוסקת בהשקעות ומייצגת בישראל חברת השקעות בינלאומית בשם "גקו" (GECKO).
המתלונן השקיע, באמצעות הנאשמת \$50,000 וכעבור חודשיים \$50,000 נוספים.
3. בחודש אוקטובר 2008 הציעה הנאשמת למתלונן להשקיע אצלה למשך שנה סכום כסף נוסף נושא ריבית קבועה, וזאת בליווי ובפיקוח נאמן. המתלונן הסכים לכך.
4. בהמשך לאמור לעיל עובר ליום 20/10/08 הנאשמת העבירה למתלונן הסכם השקעה, חתום על ידה, בן חברת גקו, ובין המתלונן, בו נרשם כי המתלונן יעביר לידיה סך של \$97,760 למשך שנה למטרות השקעה תמורת ריבית שנתית של 18% שתשולם בארבעה תשלומים רבעוניים קבועים של 1.5% ובתום

השנה תוחזר לו ההשקעה במלואה (להלן: "**הסכם ההשקעה**").

בהסכם ההשקעה צוין כי ההסכם ילווה ע"י נאמן שהוא רואה חשבון, למרות שהנאשמת ידעה בעת העברת ההסכם כי אין רואה חשבון מלווה להסכם וכי מדובר במצג שווא.

5. ביום 20/10/08 העביר המתלונן לחשבון הבנק של בית גבירול השקעות בע"מ את השווי השיקלי של \$97,760 דהיינו סך של 370,000 ₪. התביעה טוענת כי הנאשמת השתמשה בחותמת הנחזית להיות חותמתו של רואה החשבון סער גביש בלי ידיעתו והסכמתו של מר גביש (להלן: "**החותמת המזוייפת**").

ביום 20/10/09 נפגשה הנאשמת עם המתלונן חתמה על הסכם ההשקעה ונטלה הסכם חתום על מנת להחתיים עליו את הנאמן.

6. בהמשך חתמה הנאשמת בשם סער גביש על ההסכם והטביעה את החותמת המזוייפת בלא ידיעתו של מר גביש והעבירה את ההסכם החתום לידי המתלונן. תשלום הריבית הרבעונית ברבעון הראשון הועבר לידי המתלונן במועדו. בהמשך התעכב תשלום הריבית והדבר עורר את חשדו של המתלונן.

7. המתלונן פנה לנאמן סער גביש שהבהיר לו כי מעולם לא חתם על הסכם ההשקעה. בחודש מאי 2009 פנה המתלונן לנאשמת ודרש לקבל את כספו חזרה.

הנאשמת הביעה הסכמה להחזיר את הכסף בתוך חודש אך בפועל התחמקה מכך במשך שלושה חודשים.

8. בהמשך העבירה הנאשמת למתלונן, בחודש אוגוסט 2009, באמצעות אדם שלישי, שיק ע"ס 381,420 ₪ שזמן פירעונו ביום 3/8/09. בזמן העברת השיק ידעה הנאשמת כי לשיק אין כיסוי. השיק הוצג בבנק ביום 10/8/09 וחולל.

9. בהמשך ביום 9/12/09 הגיעו הנאשמת והמתלונן להסכם נוסף, שעניינו החזרת חובה של הנאשמת למתלונן בגין ההשקעה ופריסת החוב לתשלומים.

הנאשמת התחייבה להחזיר את חובה ב- 36 תשלומים של \$2741 כל אחד החל מיום 10/3/2010 את הריבית התחייבה להחזיר בנפרד ב- 12 תשלומים (להלן: "**הסכם להחזר החוב**").

הנאשמת שילמה רק \$1,000 ביום 17/3/10 ובהמשך לא עמדה בהתחייבותה.

10. הנאשמת כפרה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום וטענה כי המתלונן השקיע את הכספים בחברת גקו. הסנגור מסר כי לרואה חשבון סער גביש, הייתה זכות חתימה משותפת עם הנאשמת בחשבון שנפתח ע"ש בית השקעות גבירול בע"מ והנאשמת לא יכלה למשוך כסף מחשבון זה בלי חתימתו של

מר גביש.

הסנגור מסר כי המתלונן חתם על הסכם ההשקעה בלי חתימת נאמן וכי החתימה הוספה מאוחר יותר. הסנגור הכחיש כי החותמת של הנאמן מזויפת. הסנגור טען כי השיק שנמסר ע"י שלומי גבעתי נמסר בלא ידיעתה של הנאשמת. הסנגור הוסיף כי מר גבעתי הלווה כסף לנאשמת והחזיק ברשותו מספר שיקים ריקים שלה לביטחון חתימת הנאשמת הופיעה על שיקים אלה.

הסנגור מסר כי הנאשמת חתמה על הסכם החזר ההלוואה כיוון שהמתלונן החל להטריד את אמה והיא ביקשה להפסיק את ההטרדה.

מהלך הדין:

11. בחנתי בזהירות את חומר הראיות שהוגש לעיוני ונתתי דעתי לעדויות עדי התביעה והגעתי לידי מסקנה כי ניתן לסמוך על דברי עדי התביעה לצורך קביעת ממצאים עובדתיים בתיק זה.

כפי שיפורט בהמשך יש בסיס לחלק מהטענות שהסנגור המלומד השמיע כנגד חלק מעדי התביעה אך אין בטענות אלה כדי לפגוע במהימנותם בהקשר לעובדות הרלוונטיות המפורטות בכתב האישום.

12. ממצאי המהימנות שקבעתי בתיק זה מבוססים לא רק על התרשמותי מן העדים אלא גם על ראיות אובייקטיביות כגון הקלטות ומסמכים שהוגשו במהלך הדין.

13. הנאשמת עשתה עליי רושם לא אמין כפי שיפורט בהמשך הגרסאות שמסרה בחקירותיה במשטרה הן גרסאות בלתי מהימנות. היא נמנעה מלהגיש מסמכים שהבטיחה להמציא לחוקרים, לא יכלה למסור הסברים מתקבלים על הדעת לגבי דברים שמסרה למתלונן ירון צור וגם לא העידה עדים מטעמה, כגון אמא או עורך הדין שלה שיכלו, אולי, לתמוך בגרסתה.

14. מעדותו של המתלונן עולה כי הכיר את הנאשמת בבניין עזריאלי בחדר הכושר "... **במסגרת השיחות שלנו היא סיפרה על חברה שלה, חברת השקעות בשם גקו, חברה פרטית עם הון מעל 60 מיליון... היא סיפרה על אופן ההשקעות שלה, ואופן ההשקעות התבססה באמצעות מחשב שמקבל החלטות לפי נתונים טכניים...**"

15. המתלונן ציין כי הוא שוכנע להשקיע \$100,000 "... **זה תיק מנוהל שהכסף לא נמצא בחברת גקו, אלא בחשבון בנק שלי, כשלמנהל התיק יש יפוי כוח לעשות פעולות של קנייה ומכירה... בהסכם אמרתי שאני מוכן להשקיע ואני יודע שיש סיכון, ואני מוכן עד הפסד של 20% מתיק ההשקעה...**"

16. המתלונן מסר כי כעבור זמן הנאשמת הציעה לו מוצר חדש "...אתה שם סכום כסף שמנוהל אצל ג'קו וזה כסף שסגור מבחינתי לשנה ואני מקבל דיווידנדים עד 18% בשנה...". העד ציין כי האמין לנאשמת והשקיע \$100,000 באפיק זה.

העד מסר כי חתם על חוזה (1/ת) שבו הייתה חתימה של הנאשמת ונאמן ששימש ערב להתחייבות על פי ההסכם.

העד ציין כי קיבל דיווידנד ראשון ושני בהתאם למסמך זה (4/ת ו-4/תא) העד מסר כי בהמשך לא קיבל את הדיווידנדים המובטחים. אנשים שדיבר איתם מסרו לו כי החוזה לא הגיוני ואז הוא החל לחשוד והתקשר לנאמן ששמו מופיע על החוזה.

17. המתלונן שוחח בטלפון עם הנאמן סער גביש ואף הקליט את השיחה. מר גביש אמר לו שאין לו מושג על מה הוא מדבר וכי הוא כלל לא חתם על החוזה בעקבות דברים אלה העד פנה לנאשמת והביא לידיעתה את דברי הנאמן הנאשמת השיבה "איזה שטויות ברור שהוא חתם, אני אדבר איתו".

העד מסר כי בשלב זה הוא ביקש מהנאשמת להחזיר לו את הכסף לפני תום תקופה של שנה הנאשמת מסרה שתעשה העברה מחשבונה בקפריסין בפועל הכסף לא הגיע.

18. מר צור הוסיף כי בהמשך לא הצליח ליצור קשר עם הנאשמת "... אני מקבל טלפון מאדם שלא הכרתי עד אותו שלב, הוא הזדהה בשם גבעתי שהוא חבר של אמילי של הנאשמת בגלידריה הצעתי לו שניפגש והוא אמר: "אין בעיה אני בדרך מאילת בוא נדבר בערב... בשעה 22:00 הוא עונה לי וביקש שנפגש ב.. בבית משה אביב, ליד הבורסה... הוא הביא לי שיק אישי של הנאשמת וחתום על ידה על סכום הקרן...".

העד קיבל שיק ע"ס 381,000 ₪ (5/ת) לא הייתה התאמה בין הספרות לבין הכתוב בכתב יד. העד הפקיד את השיק והוא חזר בהעדר כיסוי.

19. המתלונן מסר כי ניסה לדבר עם הנאשמת אולם לא ניתן היה להשיג אותה. הוא התקשר להורים שלה בלילה. אחרי השיחה עם ההורים המתלוננת מסרה לו במסרון כי הוא פגע בחברותם ועל כן היא לא תחזיר לו את קרן השקעתו לפני סיום מועד החוזה.

בחודש דצמבר 2009 לאחר מועד תום החוזה ב"כ של העד פנה לב"כ הנאשמת עו"ד בועז ראובן כדי להגיע להסדר.

נחתם הסכם בו התחייבה הנאשמת להחזיר את חובה ב- 38 תשלומים (6/ת) הנאשמת לא עמדה בהסכם והחזירה רק \$1,000. העד מסר כי נתן הוראה לבנק שלו למשוך את הכסף "המנוהל" בחשבון שלו (7/ת) על המסמך חתומה הנאשמת ואדם בשם ג'רי קיי העד מסר כי ג'רי קיי היה שותף של הנאשמת יום אחד הנאשמת פנתה אליו בוכה וציינה כי ג'רי קיי גנב ממנה \$80,000.

20. בחקירתו הנגדית נחקר העד על השקעתו בחברת ג'קו והסביר כי בנושא זה הוא לא הגיש תלונה. העד מסר לסנגור כי בהשקעה השנייה הוא העביר את הכסף לחברת גבירול בית השקעות בע"מ. העד אישר כי העביר את הכסף לנאשמת מספר ימים לפני שההסכם נחתם כיוון סמך עליה, העד גם אישר כי החוזה נחתם ע"י הנאשמת מאוחר יותר. העד מסר כי גם הוא וגם אשתו התקשרו מספר פעמים להורי הנאשמת.

21. מר סער גביש מסר בעדותו כי הכיר את הנאשמת באמצעות מכר משותף. היא ביקשה את עזרתו לפתוח חברת השקעות. הוא טיפל ברישום לצורכי מע"מ של חברת בית השקעות גבירול בע"מ (ת/10).

העד מסר כי במהלך תקופה לא ארוכה ליווה את הנאשמת פתח חשבון בפרדס חנה שבו היה לו זכות חתימה יחד עם הנאשמת (ת/13), נסע עימה לירדן לפתוח חשבון בנק דבר שלא קרה בסופו של דבר. העד מסר כי חתם כנאמן על חוזה אחד על סך 200,00 ₪ ונדרש לשלם סכום זה.

העד ציין כי הוא לא חתם על החוזה (ת/1) כנאמן. הוא מסר כי הדבר נודע לו כשאשת המתלונן התקשרה אליו ואז התברר לו שחתימתו זוייפה ועל כן הוא הגיש תלונה במשטרה. העד ציין כי נערך עימות בינו לבין הנאשמת והוסיף כי נתן דוגמאות כתב יד ודוגמאות של החותמות שלו למשטרה.

22. בחקירתו הנגדית מסר העד כי לא היה לו כל קשר עם חברת GECKO. העד ציין כי לא בדק מי עומד מאחורי חברת GECKO שמופיעה כבעלת המניות בחברת בית השקעות גבירול בע"מ. העד מסר כי מעולם לא הסכים שהנאשמת תחתום על מסמכים בשמו.

העד הוסיף כי היו לו מספר חותמות כיוון שהיו לו מספר משרדים ואף עובדים מטעמו היו זקוקים לחותמת בעת שפנו למשרדי מע"מ.

23. מעדותו של גבעתי שלומי עולה כי הוא עסק בנדל"ן והתיידד עם הנאשמת. **"באחת הפגישות בדירתה מאוחר בלילה היא הציגה את המסמך הזה (ת/5) הייתה נסערת ואמרה שצריכים להעביר כסף לזוג וגם לקבל כסף ממישהו אחר מחו"ל... אמרתי לה מה הבעיה תני לבן אדם שיק תגמרי עם הסיפור. היא ביקשה ממני למלא את השיק התנדבתי וכתבתי את תוכן השיק...".** העד מסר כי התקשר למתלונן ואמר לו כי הנאשמת ביקשה ממנו למסור לו שיק **"...פגשתי אותו ליד מגדלי אביב, יש שם גלידה הוא היה בתוך הרכב ומסרתי לו את השיק...".**

24. בחקירתו הנגדית אישר העד כי הנאשמת חייבת לו כספים וכי הוא פתח נגדה בהליכי הוצאה לפועל הוא גם אישר כי הורשע בשנת 2001 בגין עבירת תחבולה.

העד נשאל מדוע לשכת עוה"ד עיכבה את רישונו והשיב, **"...כי לא ייצגת אותי טוב ולקחת 2,500 ₪. בלשכת עוה"ד נשפטי בדין משמעתי...".**

העד כלל לא נשאל אם קיבל שיקים פתוחים לביטחון עבור ההלוואה שנתן לנאשמת.

גרסת הנאשמת

25. הנאשמת מסרה שלוש הודעות במשטרה, השתתפה בעימות עם סער גביש והעידה בפניו. בנוסף לאמור לעיל הוגשו לבית המשפט הקלטות של שיחות בין המתלונן לנאשמת וכן מסרונים שהוחלפו בין השניים.
26. בהודעתה הראשונה (ת/18) מיום 4/5/2010 מסרה הנאשמת לאחר שהתייעצה עם עו"ד על הקשר שלה עם חברת GECKO, **... את הקשר יצרתי עם אחד הסוחרים שלהם ברוסיה ב-2004. את החוזה מול החברה עשיתי באימייל ולא פגשתי אדם ספציפי בחברה...**. הנאשמת ציינה כי לא הייתה ממונה על סער גביש היא הכירה אותו כפרי לנסר שקיבל תשלום מחברת GECKO.
27. לגבי מערכת היחסים עם המתלונן ציינה העדה כי המתלונן השקיע \$100,000 בתיק מנוהל "שהוא פתח בג'קו... בהמשך השקיע \$100,000 בחוזה הלוואה זאת בעצם הלוואה שהוא נותן למשרד ההשקעות והמשרד מתחייב להחזיר לו ריבית קבועה עבור אותה ההשקעה...".
28. **הנאשמת מסרה כי סיימה את הקשר שלה עם חברת GECKO בסוף 2009.** המתלונן ביקש ממנה לקבל את הכסף שלו ב-GECKO היא בדקה את הנושא והתברר לה כי ירון לא יוכל לקבל את כספו מ-GECKO.
29. בהמשך מסרה הנאשמת כי אשת המתלונן החלה להטריד את אימה בטלפון ואביה החורג ביקש ממנה לא להגיע הביתה "**...לבסוף אמרתי לעצמי שאני אעשה הסדר עם כל מה שצריך רק כדי להשאיר את כל העניין הזה מאחור ולנהל חיי משפחה רגילים ואז חתמתי על חוזה עם ירון צור שבו אני מתחייבת להחזיר לו \$100,000 ... למשך 4 שנים... החוזה נמצא אצל עו"ד בועז ראובן**".
30. הנאשמת נשאלה בקשר לחתימת הנאמן על החוזה שנחתם עם המתלונן ומסרה "**...הוא** (סער גביש ד.ב.) **היה עסוק הוא היה אומר לי לחתום במקומו ולשים חותמת שלו וזה דבר שהיה בשגרה... אני רוצה לציין כי כל חתימה שחתמתי בשמו של סער הייתה לפי בקשתו האישית ובידיעתו המוחלטת**". העדה אישרה כי חתמה על החוזה בשם חברת GECKO כיוון שהייתה נציגת החברה בארץ.
- העדה אישרה כי ירון מסר לה שסער טוען כי לא חתם על החוזה "**... אמרתי לו שכנראה יש בעיה בתקשורת ואני אדבר עם סער ואראה מה העניין**". העדה לא ידעה להסביר מדוע ביקשה מירון

שלא לתבוע את סער.

31. בהודעתה מיום 5/5/10 (ת/19) מסרה הנאשמת כי היא חתמה על החוזה עם ירון בשם סער בביתה: **"...אני השגתי את סער בטלפון והוא אמר שיש לו בעיות בריאות ושהפעם אני אחתום על זה...".**
32. לאחר מסירת שתי ההודעות הראשונות התבקשה הנאשמת מספר פעמים להמציא את החוזה בינה לבין ג'קו (ת/21) אולם לא עשתה כן.
33. בהודעתה השלישית מיום 28/2/11 (ת/20) מסרה הנאשמת: **"...לאחר בדיקה אצל עו"ד שלי לא נמצאו המסמכים שביקשת... לא נמצאים החוזה שלי עם חברת ג'קו, כמו כן לא נמצאים המסמכים בהם מופיעים פרטי הלקוחות או מסמכים על לקוחות".** בהמשך טענה הנאשמת כי ככל הנראה המסמכים אבדו כשעו"ד עבר משרד.
34. בפני הנאשמת הוצג השיק שנמסר ע"י מר גבעתי למתלונן. הנאשמת אישרה שהיא חתומה על השיק הזה: **"...אני לא מצליחה לחשוב על סיבה שאני אתן שיק פתוח לגמרי כלומר רק עם חתימה שלי, זה מסוכן מידי ולא הייתי עושה דבר כזה...".**
- העדה מסרה כי הכירה את הרצל גבעתי: **"...הדבר היחיד שהיה לי איתו הוא שפעם לווייתי ממנו קצת כסף והחזרתי לו. אני לא זוכרת אם נתתי לו שיק שלי כבטחון או לא...".**
- הנאשמת מסרה כי לא עמדה בהתחייבותה כלפי ירון צור כיוון שהוא הפר את התחייבותו ופנה לאמא שלה.
- הנאשמת מסרה כי אין בידה אישור מעו"ד בועז ראובן לפיו המסמכים שלה אבדו לו.
35. בעדותה בפני ציינה העדה כי רואה חשבון סער ליווה אותה בפעילות חברת ההשקעות גבירול ופתח עמה חשבון משותף קרוב לביתו בכרכור.
- העדה הסבירה כי העבירה לחברת GECKO סכום שהוא פחות ב- 29,000 ₪ מהסכום שירון צור העביר לה כיוון שהייתה התחשבנות בינה לבין אותה חברה.
- בהמשך חזרה הנאשמת לדברים שמסרה בהודעותיה במשטרה.
36. בחקירתה הנגדית אישרה העדה כי הקימה את חברת ריאליס ביום 20/12/04 וכי הייתה בעלת מניות היחידה.

העדה אישרה כי ביום 4/1/05 העבירה 15 מניות לצעיר בשם אריה רוקח כיון שחשבה לעשות עסקים עימו. באותו יום היא העבירה את יתרת המניות לחברת ג'קו.

העדה הסבירה כי העבירה את המניות לג'קו כי לא רצתה להיות אחראית: "**...אני אעבוד אצלם בתור שכירה או פריילנסרית...**". העדה מסרה כי ארז עזב כיוון שהתברר כי לחיילים אסור להחזיק מניות.

העדה אישרה כי ההון שנרשם ע"ס 100,000 ₪ היה פיקטיבי והוא נרשם לפי יעוץ שקיבלה.

העדה מסרה כי שינתה את שם החברה לבית השקעות גבירול בע"מ באפריל 2007.

העדה אישרה כי האסיפה שהחליטה לשנות את שם החברה היה בנוכחותה היא לא זכרה אם היה נציג של ג'קו.

37. העדה הוסיפה כי במהלך השנים מעולם לא פגשה נציג של חברת ג'קו. העדה ציינה כי תקופה מסוימת הייתה חסרת בית וכי כל מסמכי והמחשב שלה נשארו אצל עו"ד ראובן.

העדה אישרה כי הייתה דירקטורית יחידה בחברת ריאליס וגבירול השקעות: "**...חוץ ממני בישראל לא היה להם שום דבר...**".

לשאלת התובעת העדה טענה כי העסיקה את ירון צור כשבועיים בחברה שלה.

38. העדה אישרה כי באוקטובר 2008 חתמה בשם ג'קו על הסכם עם ירון צור ביום 12/1/09 חתמה על תצהיר כושר פרעון בחברת גבירול וב- 5/2/09 עו"ד שלה פנה לרשם החברות בבקשה לפרק את גבירול השקעות.

העדה מסרה כי הבקשה הוגשה כיוון שהחליטה שלא לעבוד עם ג'קו והתברר לה כי לא יכולה לעזוב תפקידה כדירקטורית. הנאשמת מסרה כי העבירה על הפירוק הודעות לכל 20 הלקוחות של החברה. היא מסרה כי אין לה העתק של ההודעות שהועברו

39. הנאשמת הסכימה שכאשר מסרה לירון צור כי הוא משקיע בחברת גבירול השקעות זה יוצר מצג שווא: "**...אז לא ידעתי, היום אני יודעת...**".

העדה נשאלה מדוע בשיחותיה עם המתלונן לא אמרה שהכסף שלו בג'קו והשיבה: "**...עד היום הזה לא משנה באיזה חברה אני עובדת, אני מדברת בשם עצמי שאני מדברת עם אדם, ולא מדברת בשם חברה... הוא ידע שהחזקה שלו עם ג'קו...**".

40. העדה אישרה כי בספטמבר 2008 הוכרזה כפושטת רגל וחתמה על ההסכם השני עם ירון צור

באוקטובר 2008.

הראיות האובייקטיביות:

41. המתלונן הקליט שיחה בינו לנאשמת מיום 12/5/09 (ת/7 א) באותה שיחה הנאשמת מבטיחה להחזיר למתלונן את כספו תוך חודש ימים. היא מסבירה את הסיבה לדחייה: "**...זה לא קשור זה קשור לפוזיציה ואי אפשר לצאת מהפוזיציות שפתוחות כרגע מבין? זה דופק לא רק אותי גם את הלקוחות**". המתלונן העלה את טענתו של סער לפיה לא חתם כנאמן הנאשמת משיבה: "**...סליחה, אבל זה שהוא אומר שהוא לא חתם זה מאד נחמד אבל החתימה שלו שמה והחותמת שלו שמה הוא מופיע עדיין אצלי בחשבון בנק אוקי**".

המתלונן מוסר לה כי יתבע את הנאמן. הנאשמת משיבה: "**...אין לך מה לתבוע אותו. ירון זה לא יתן כלום. אין מה לתבוע אותו. תעזוב אותך משטויות. תגיד מה נכנס לך לראש? הוא לא עשה לך כלום..."**

42. ממסרונים שהועברו בין הנאשמת למתלונן (ת/3 א') עולה התייחסות של הנאשמת להפסדים: "**...יש חוזה ואנחנו מחוייבים בדברים מסויימים ואני אומרת לך גם אם יהיה הפסד אני אקזז אותו..."**

המתלונן שואל את הנאשמת: "**...לא תתני לי ליפול נכון?**" והיא משיבה: "**ברור שלא תקשיב גם אם היינו מפסידים את הכל המצב הכי גרוע אני נמצאת שם אני באופן אישי מכסה אותך וערבה לך אפילו מבחינה חופשית לא הייתי חייבת אני אומרת לך. אני אין לי בעיה לחתום לך אפילו באופן אישי אני ערבה לך בקטע הזה..."**

43. כל המסמכים שנחתמו בשם GECKO נחתמו ע"י הנאשמת כדירקטורית (ת/16, ס/3, ת/1, ת/2, ת/10).

הערכת העדויות:

44. כפי שציינתי בתחילת הכרעת הדין הנאשמת עשתה עלי רושם בלתי אמין. הנאשמת טענה כי ניהלה כספם של כ- 20 לקוחות בחברת GECKO בשעה שלא היה לה קשר עם נציג של חברה זו לאורך כל התקופה. הנאשמת לא המציאה כל מסמך המסדיר יחסיה עם אותה חברה. הנאשמת לא העידה את עו"ד ראובן לעניין העלמות המסמכים.

הנאשמת הציגה עצמה כבעלת הסמכויות הבלעדית בניהול הכספים בפני ירון צור והמשיכה לעשות כן כששוחחה עימו על החזרת השקעתו במסרונים ששלחה ובחוזה החזר ההשקעה שחתמה עימו.

45. הסברה של הנאשמת כי היא חתמה על הסכם זה בגלל שהוריה הוטרדו טלפונית הוא הסבר בלתי מתקבל על הדעת.
- הנאשמת יכלה להעיד את הוריה לעניין סירובם להגיש תלונה במשטרה ולעניין טיב ההטרדות. היא לא עשתה כן כיוון שטענותיה בעניין זה לא היו טענות אמת.
- המתלונן ואשתו אכן פנו להורי הנאשמת אך עשו כן כשהנאשמת הפסיקה לענות לפניותיהם והם ניסו להשיגה דרך ההורים.
46. ירון צור עשה עלי רושם אמין. אני מאמין לו כי נתן אמון בנאשמת נוכח יחסי הידידות שנוצרו ביניהם ולכן העביר לה כסף עוד בטרם חתם על חוזה.
- עד זה ציין כי לא הכיר את מר גבעתי ולא נחקר על כך. אין שום הגיון שגבעתי יעביר שיק של המתלוננת לאדם שאינו מכיר אם הדבר לא נעשה בהנחייתה ואישורה של הנאשמת. איני משוכנע שהטעות ברישום השיק הייתה מקרית ויתכן כי היה בכך כדי לגרום לשיהוי בגביית השיק.
47. העד גבעתי הוא אדם שהסתבך בעבר באי אמירת אמת. יחד עם זאת גרסתו לעניין השיק הינה גרסה אמינה.
- כפי שצינתי לעיל לא היה לעד זה כל עניין למסור שיק בסכום כזה לאדם אלמוני.
48. באשר לרואה חשבון סער, עד זה עשה עלי רושם אמין. הוא לא הסתיר כי ציפה לעבוד ביחד עם הנאשמת ואף ליווה אותה לירדן במטרה לפתוח חשבון בנק במקום. הוא גם אישר כי חתם כנאמן על חוזה אחד ונתבע על כך.
- הנאשמת אישרה שחתמה בשם סער על החוזה עם ירון צור, גרסתה כי קיבלה אישור על כך היא בלתי מהימנה בעיני.
- אם לגרסתה היה בסיס כלשהו לא היתה לה סיבה להתנגד לכך כי המתלונן יגיש נגד סער תביעה.
- גביש הגיש תלונה במשטרה על זיוף חתימתו למרות איומי הנאשמת שתבע אותו על הוצאת לשון הרע (ת/16).
49. הוכח בפניי כי בעת מסירת שיק ע"ס 381,420 ₪ למתלונן ידע הנאשמת כי אין ביכולתה לכבד שיק זה. שיק זה לא כובד ביום 10/8/09 (ת/25).
50. נוכח ממצאי המהימנות שקבעתי לעיל, אני קובע כי הנאשמת זיפה את חתימתו של מר סער והשתמשה בחותמת של סער בלי אישור ובלי ידיעתו. הנאשמת קיבלה במרמה מהמתלונן סך 370,000

₪ ומסרה שיק ללא כיסוי בסך 381,420 ₪.

51. נוכח הדברים שצוינו לעיל אני מרשיע את הנאשמת בכל העבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשע"ד, 15 יולי 2014, במעמד הצדדים